

DIUMENGE VIII DURANT L'ANY (C)
Homilia del P. Sergi d'Assís Gelpí, monjo de Montserrat
3 de març de 2019
Lc 6, 39-45

Estimats germans i germanes,

Hi ha un oblat del nostre monestir que és pagès de la Ribera d'Ebre. Fa uns mesos vaig poder visitar els seus camps de Benissanet, i vam anar fins al camp d'olivers. Allà em va explicar tot el procés que havia fet des que va arrendar els olivers, i us el vull compartir. És molt probable que em senti algun expert en oliverars, i que ho faria diferent. Com tantes coses a la vida, és un art. Però sempre es pot aprendre del camí que altres han recorregut. I m'ha semblat que aquest contacte del pagès amb la terra era summament interessant i evocador de molts altres aspectes de la vida.

Aquest pagès deia que va podar els olivers, i reconeixia que els estava marcant d'alguna manera però a fi de bé, perquè creixessin de nou. Deia que quant més fortes són les podes, sempre que no siguin excessives, els olivers creixen millor. I a partir d'aquí, cada any els vas netejant i els deixes espais interiors perquè hi entri la llum. La foscor fa que habitin més fongs dins de l'arbre, i per això els va bé la llum.

A l'estiu, se seleccionen els olivers que tenen oliva més negra, per fer oli bo. I a la tardor, es recullen les olives. El mateix dia que s'han collit les olives es fa l'oli, que servirà per aliment. Aquest oli és aromàtic perquè s'ha collit abans de les pluges de tardor, i és pur perquè surt de les calors de l'estiu.

Sobre les podes fortes, ell deia que els olivers necessiten literalment com un "reset". Em va agradar aquesta analogia entre la terra i la informàtica. Tots podem necessitar un reset, individual o col·lectiu. Revisar com està el disc dur, si tenim el programari adequat o si també caldria modificar-lo.

L'Evangeli d'avui ens parla d'arbres. Jesús parla d'un bon arbre que dóna bons fruits, i un mal arbre que dóna fruits dolents. Ara bé: en aquest Evangeli, ens convida a reflexionar en primera persona (del singular o del plural, però primera persona). No ens convida a mirar què fan els altres, a mirar com els podem podar, sinó a mirar-nos a nosaltres mateixos.

Quins fruits dono en el meu dia a dia? Dono bons fruits o fruits amargs? En funció de la resposta: revisem, refem, repensem...

Tots sabem que un bon arbre ha de tenir unes bones arrels. Com a cristians, ens podem preguntar: estic ben arrelat en Crist? Perquè en la mesura que estiguem arrelats en Jesús, en la seva Paraula i en la seva Vida... en Ell!, aleshores donarem més bon fruit. I serem com aquell arbre que ens diu l'Escriptura, que "plantat ran de l'aigua, estén les arrels vora el corrent; quan ve l'estiu, no té por, i el seu fullatge es manté fresc; en anys de secada no es neguiteja ni deixa de donar fruit". O com aquell verset que avui cantava el salmista, que ens encoratja a donar fruit encara en els anys d'ancianitat.

No sé si algun dia us heu fixat que aquí fora, en el claustre gòtic, hi ha quatre arbres: un xiprer, una palmera, un llorer i una olivera. I no hi són de casualitat. Són quatre arbres carregats de simbologia, que ara és impossible de detallar, però agafem-ne algun aspecte.

Normalment associem el xiprer a temes funeraris, però també és símbol d'hospitalitat. Quan en una masia hi havia un xiprer, era signe d'acollida per al viatger. La presència del xiprer ens crida a ser acollidors de tots els qui se'ns apropen.

La palmera, des de l'antiguitat, entre altres coses és símbol de vida i de pau. Estem cridats a ser homes i dones de pau, de diàleg, de construir ponts d'entesa. Perquè la pau és el camí.

El llorer era ja pels romans símbol de victòria, i fins d'immortalitat. Quina és la victòria a la qual estem cridats? La victòria de viure en la donació als altres, en el servei. En el buidament de nosaltres mateixos hi ha l'autèntic triomf segons Jesús.

I finalment, l'olivera. Anciana, carregada d'anys, arrugada. Però robusta, forta. La seva presència ens crida a no deixar de donar fruit amb vigor amb el pas dels anys.

Potser escoltant això pensarem que estem molt lluny d'aquesta significació que ens transmeten els arbres. O que potser, com a molt, només podem destacar una mica en algun aspecte. Però Jesús, que ens crida a ser arbres bons, ens ajuda a descobrir el millor de nosaltres mateixos, el do específic de cada un, i també el millor de cada persona. I ens esperona a no cansar-nos de treballar per esdevenir cada dia arbres més bons.

Com va escriure Douglas Mallock:

"Si no pots ser un pi al cim de la carena,
sigues un arbust a la vall,
però sigues l'arbust millor vora el torrent;
sigues una mata si no pots ser un arbre.

Si no pots ser camí ral, sigues drecera.
Si no pots ser sol, sigues estrella.
No és pel volum que reeixiràs o no.
Sigues al màxim allò que siguis!".

Que així sigui.